

точно работата, но злосчастни сме били въ съдбата си!

Здравчо.

Не искамъ да знаж за нищо. Кой каквото прави него ша намъри. Моята е лесна, отъ тука ако мя испъдъжтъ, ша отидж на друго мѣсто хайде.

ЯВЛЕНИЕ I V.

Същитѣ, единъ войникъ.

Войникътъ.

Кой е отъ васъ Божилю. Владимировъ съвѣтникъ?

Здравчо. (оплашенъ)

Незнаж, азъ не съмъ.

Войникътъ.

Какъ да не знашъ? Ти не си ли послужителя въ двора?

Здравчо.

Чи знаж ли азъ? Казватъ, че господарътъ ми билъ въ тъмница.

Божилъ.

Чуй войниче! Кой та проводи за Божила, кой го вика?

Войникътъ.

Войводата ми Боянъ го вика, по висока заповѣдъ, като ми каза, щомъ го намъриж да го заведж безъ да са отдѣлямъ отъ него.

Божилъ.

Вижда са да е сторилъ нѣкое престѣпление; но той не е тука войниче; ний тука приготвяваме за новия царъ. Потърси го изъ града, може би да го намъришъ, ако не е побѣгналъ.